

Piękny dzień w Zadybiu Starym

Zadybie Stare i cała okolica w dniu 13.IX.1964 r. przeżywała podniosłe i uroczyste chwile. Oto w tym dniu o godz. 10⁰⁰ rano odsłonięty został pamiątkowy pomnik - obelisk, z okazji 20 rocznicy lotu bojowego lotników 1. Pułku Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa”. Lotnicy w latach 1944-45 stacjonowali na lotnisku w Zadybiu Starym. Ich Pułk sformował się w Grigoriewskoje na ziemiach Z.S.R.R., a lotnisko w Zadybiu było pierwszym lotniskiem na ziemiach Polski.

Na tę uroczystość przybyli z Pułku weterani – lotnicy, na których spoglądaliśmy z poszanowaniem i wzruszeniem.

Przed godz. 10⁰⁰ otoczyliśmy pomnik. Naprzeciw nas stanęła kompania honorowa. Dalej ciągnęły tłumy ludności. Kompania honorowa składała się z żołnierzy w „stalowych mundurach” ubranych w białe rękawiczki i hełmy. W rękach dzierżyli broń, którą na rozkaz prezentowali. Po przemowach wygłoszonych m.in. przez Generała Dywizji Czesława Mankiewicza nastąpiło odsłonięcie pomnika, czyli nadeszła uroczysta i najważniejsza część uroczystości. Generał Mankiewicz przy dźwiękach hymnu narodowego dokonał odsłonięcia pomnika.

Obelisk zbudowano z białego kamienia. Do obeliska umocowano srebrne skrzydło samolotu, które podczas słonecznej pogody lśni w słońcu. U frontu pomnika znajduje się pamiątkowa płyta. Po obu stronach rosną białe – czerwone astry. Wokół obeliska łopotały białe – czerwone flagi. Pamiątkowy obelisk stoi na pięknym, zielonym, malowniczym tle lasu.

Następnie po odsłonięciu pomnika, przy dźwiękach marszu (w rytm, którego same nogi maszerowały), udaliśmy się do szkoły, gdzie odbyła się II część uroczystości, a mianowicie odsłonięcie tablicy pamiątkowej na budynku szkolnym, w którym w latach 43-44 stacjonowali pierwsi lotnicy Pułku „Warszawa”.

Uroczystość odbyła się podobnie jak przy pomniku. Budynek szkolny otoczony był wokół białe – czerwonymi, łopoczącymi na wietrze flagami. W oczy rzucały się białe, ogromne, litery na czerwonym tle. „ Witamy weteranów Pierwszego Pułku Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa” i „Witamy serdecznie miłych gości.”

Nad drzwiami budynku umieszczono szyld z nazwą szkoły i wysoko nad szyldem orzeł, godło Polski Ludowej.

Z części artystycznej, która odbyła się przy pomniku, najbardziej podobały mi się piosenki w wykonaniu koleżanek: Wiery i Grażyny. My także daliśmy swój występ. Po części artystycznej odbyła się zabawa ludowa przy dźwiękach orkiestry Szkoły Lotniczej z Dębłina.

Gdy patrzyłam na szkołę, pomnik, kompanię honorową, sercem moim owładnęła radosna duma. Wiedziałam, że ten 13. wrzesień 1964 r. jest wielkim dniem, wrytym głęboko na kartach życia mojego, naszej wsi i okolicy.

Rzadko kiedy się zdarza, aby szkoła otrzymywała tak wielce zaszczytne miano, jak właśnie nasza w Zadybiu. Wiem, że nie zapomnę nigdy w życiu tak wzruszających i podniosłych chwil jak w tym pamiętnym dniu 13 września 1964 roku.